

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Szalóky Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Szabó József vezető főtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve(Budapest, Sas u. 19.) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a személyesen eljáró I.r., II.r. és III.r. beavatkozók beavatkoztak - a Fővárosi Bíróság 2007. november 26. napján meghozott 1.K.31.934/2006/22. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 25. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 1.K.31.934/2006/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - további 26.000 (huszonhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes - mint a Budapest, ker. helyrajzi számú földrészlet tulajdonosa - kérte az elsőfokú közigazgatási szervtől a földrészlet területi adatainak felülvizsgálatát, mert a földrészlet területe a korábbi 1937 m²-ről 1896 m²-re csökkent.

Az elsőfokú közigazgatási szerv az 1894/3/2005. számú határozatával, a határozat mellékletét képező S-75508 számú tervrajznak megfelelő tartalommal, a korábbi térképi ábrázolásnak megfelelő helyzetre módosította a tárgyi két földrészlet közös határvonalát a hatályos digitális térképi ábrázolásban. A földhivatal a helyszíni állapot felmérésével egybekötött vizsgálatával megállapította, hogy a két földrészlet közös határvonala a helyszíni használatban egyezik a digitális térképi ábrázolással, de eltér a korábbi térképi állapot szerinti helyzettől.

Az alperesi beavatkozók - akik a helyrajzi számú ingatlan tulajdonosai - fellebbezése folytán az alperes a 2005. december 28. napján meghozott 461/2005. számú határozatával a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Ftv.) 11. §-ának /7/ bekezdése alapján az elsőfokú határozatot és az annak mellékletét képező S-75508 számú térrajzot hatályon kívül helyezte és elrendelte az eredeti digitális térképi ábrázolás és az ebből levezetett területi adatok ingatlan-nyilvántartásban történő visszaállítást. Határozata indokolásában megállapította, hogy a 2001. májusában hatályba léptetett új digitális térképen a vitatott közös határvonal a jelenlegi helyszíni birtoklással (kerítéssel) egyezően került rögzítésre, ez az állapot gyakorlatilag azonosnak tekinthető az eredeti telekkönyvi állapottal is. Az új digitális térkép alapján a és a helyrajzi számú földrészletek területe 2366 és 1896 m² nagyságban lett meghatározva. Ez azt jelenti, hogy a helyrajzi számú földrészlet területe gyakorlatilag azonosnak tekintendő a hibátlan eredeti telekkönyvi állapottal, ugyanakkor a helyrajzi számú földrészlet új digitális térképen alapuló területe (1896 m²) 98 m²-rel nagyobb, mint az eredeti telekkönyvi állapot (1798 m²). Ennek oka az, hogy a földrészlet hátsó farmezsgyéje mintegy 5,50 m-re a helyrajzi számú földrészletek felé tolódott el.

A jelenlegi helyszíni és ezzel egyező hatályos digitális térképi állapotnak az eredeti (1963-ig hatályos) telekkönyvi állapottal való egyezőségét igazolja a helyrajzi számú földrészleten lévő, a digitális térképen szereplő két régi épület helyzete is. A két régi épületről a vitatott közös határvonal mintegy 1 m-re, a helyrajzi számú földrészlet felé helyezkedett el, tehát ez a közös határvonal soha nem a jelzett épület falsíkjához igazodott.

A felperes keresetében kérte az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és új eljárásra kötelezését.

A Fővárosi Bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes indítványára a bíróság igazságügyi szakértőt rendelt ki. A szakértő szakvéleményében megállapította, hogy az alperes határozata megfelel a földmérési és térképészeti szakmai követelményeknek. A felperes szakértő bevonásával kívánta bizonyítani a földhivatalok jogszabálysértő eljárását, azonban a szakértői vélemény nem támasztotta alá a felperesi állítást.

A Fővárosi Bíróság a szakértői véleményt aggálytalannak értékelte, ítélezése alapjául elfogadta, így nem vehette figyelembe a felperes által becsatolt magánszakértői vélemény megállapításait. A per tárgyalására megidézett igazságügyi szakértőnek a felperes nem kívánt kérdéseket feltenni, így a szakvéleménnyel kapcsolatos aggályait nem kívánta tisztázni.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a

Fővárosi Bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint jogszabályellenes az a szakértői módszer, hogy az 1969. évben hatályon kívül helyezett öles nyilvántartásból visszaszorzással és nem helyszíni felméréssel állapította meg a szakértő a helyrajzi számú ingatlana nagyságát. A szakértő figyelmen kívül hagyta az Ftv. 12. § /2/ bekezdésének előírását, amely szerint az ingatlan-nyilvántartásban a digitális adatokból számított területet kell alkalmazni. Az Ftv. 11. és 13. §-a kötelezően előírja, hogy az ingatlan helyes határvonalának megállapításakor vizsgálni kell a szomszédos ingatlanok területváltozásait is. E törvényi előírást az alperes és a szakértő is megszegte. Felmérés során kiderült volna, hogy nem a nyilvántartás pontatlansága, hanem a szomszéd soha fel nem mért helyrajzi számú telkének 160 m² nagyságú többlete okozza a felperesi telek 41 m² területhiányát.

Megsértette a Fővárosi Bíróság az Ftv. végrehajtásáról szóló 16/1997.(III.5.) FM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 23. §-át is. Előadta továbbá a felperes, hogy a ingatlan vásárlásakor, majd 1987-ben a családi háza építéskor kiváltott tulajdoni lap 1937 m² teleknagyságot tartalmaz és ez a területi adat van az eredeti adásvételi szerződésben is. A felperes hivatkozott arra is, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 5. §-ába is ütközik az alperes határozata és a szakértői vélemény a jóhiszeműen és ellenérték fejében szerzett jogok megsértésével.

A bíróság nem oldotta fel a felperesi és a szakértői álláspontok közötti különbséget, figyelmen kívül hagyta a Pp. 182. §-ának előírásait.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását. Előadta, hogy a szakértő kirendelését a felperes indítványozta, amit tudomásul vett, a felperessel együtt elfogadva a kirendelt szakértőt. A szakvélemény tartalmával, illetve a szakértő díjazásával kapcsolatos felperesi kifogásokat a Fővárosi Ítéltábla elbírálta, amelynek eredményeként a Fővárosi Bíróság aggálytalanul tekinthette azt ítélezése alapjául. A felperes a tárgyalásra megidézett szakértőhöz kérdéseket nem intézett.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a bizonyítékok Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta azzal, hogy vitatta a perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményében tett megállapításait, illetőleg ingatlana eredeti területi adatainak ingatlan-nyilvántartási visszaállítását.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Ha tehát a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem - mint a perbeli esetben is - a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja.

A Legfelsőbb Bíróság jelen ügyben olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését indokolná; a Fővárosi Bíróság a bizonyítékok okszerű, helyes mérlegelésével a szakértői véleményt aggálytalannak értékelte, ítélezése alapjául elfogadta, ekként állapította meg az alperes határozatának törvényességét.

A felperes felülvizsgálati kérelmében előadottakra utalással a Legfelsőbb Bíróság megjegyzi, hogy szemben a felperes állításával a szakértő - az alperes határozatával egyezően - a digitális térképi ábrázolásra, térképi határvonalra figyelemmel adta meg szakvéleményét.

Végül megalapozatlanul hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében arra is, hogy a bíróság nem oldotta föl a felperesi és a szakértői álláspontok közötti „nézetkülönbséget”. A Pp. 182. §-ának /3/ bekezdése azokat az eseteket szabályozza, amelyekben a szakvélemény önmagával, vagy más szakértő véleményével ellentétben állónak látszik. A felperes perben tett állításai, előadása nem szakvélemény, így a Pp. előbb megjelölt rendelkezése alkalmazásának nincs helye.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak a Pp. 78. §-ának /2/ bekezdése értelmében határoznia nem kellett.

A felperesnek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapuló illetékfizetési kötelezettségét a Legfelsőbb Bíróság arra tekintettel állapította meg 26.000 forintban, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmére 10.000 forint illetéket bélyegben lerótt.

Budapest, 2009. január 14.

**Dr.Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Kárpáti Zoltán sk.
előadó bíró, Dr.Fekete Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hitelével:

bírósági írnok